

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Visita a l'Escola Bell-lloc del Pla

Girona, 31 de maig de 2013

La presidenta

Bon dia a tots els alumnes que avui sou en aquesta sala i que m'heu rebut. Vull agrair a l'Escola Bell-lloc la seva invitació a aquest acte de clausura del premi de la setmana i l'any de la cultura.

En primer lloc, vull parlar de la vostra escola, una escola on la formació, no solament l'educació, sinó la formació, està en primera línia; una formació integral, que vol dir humana, d'orientació cristiana, acadèmica, i que us ajudarà, junt amb les vostres famílies, a ser persones amb una formació i una ètica en la vostra vida futura, que és molt i molt important en qualsevol temps, però ara, que vivim temps una mica convulsos, temps en els quals la crisi econòmica preocupa totes les persones i totes les famílies a Catalunya, una formació com la que rebeu en aquesta escola ajuda moltíssim a seguir endavant en les vostres vides.

Vull felicitar-vos per la feina que feu, per aquesta feina que sense formar part directament de la formació acadèmica feu cada any amb l'any de la cultura. Cal recordar, i segur que ho sabeu, perquè els vostres professors bé que se'n preocupen, que la nostra llengua, el català, forma part de la manera de ser dels catalans i les catalanes. És un dels nostres trets essencials. La identitat de Catalunya, sobretot, es coneix i es defensa per la nostra llengua, i el fet que cada any trebal·leu una persona, un personatge conegut, com la galeria de personatges que acabo de visitar ara, o bé un tema que té relació amb el país, això fa que la vostra coneixença del país sigui cada dia més important. Crec que s'ha de donar valor a això, al fet de conèixer la llengua, de conèixer el país, de conèixer els costums.

Jo, al Parlament, que hi sóc des de fa dos anys i mig, i per a mi és un orgull representar el Parlament de Catalunya, rebo molta gent al cap de la setmana, molta gent, d'arreu de Catalunya, i alguns del món, perquè vénen ambaixadors de molts països, i vénen a Catalunya perquè als seus països consideren que Catalunya és important, des del punt de vista econòmic, des del punt de vista social i des del

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

punt de vista cultural..., i quan vénen i els explico una mica el que és el Parlament i el que fem al Parlament jo també rebo notícies d'aquestes persones que vénen de fora, i de fora vull dir d'altres comunitats espanyoles, de la Unió Europea o del món.

I rebo també molta gent relacionada amb la cultura. Un cop l'any rebo els hereus i les pubilles, una tradició de molts i molts anys a Catalunya que s'ha anat adaptant a la realitat actual. L'hereu i la pubilla ja no és aquella persona que es vestia de català o catalana i ballava sardanes. Això també, però, sobretot, el paper que fan els hereus i les pubilles és anar pel país durant tot l'any explicant la riquesa cultural de Catalunya i de la llengua.

Hi ha molts grups, moltes entitats, que, al llarg de l'any, com una feina més o com un *hobby*, treballen pel país. Hi ha entitats molt importants, com Òmnium Cultural, que l'any passat va celebrar cinquanta anys d'història i que el seu lema és "llengua, cultura i país". Va néixer en una època on aquí, a Catalunya, i a Espanya, no hi havia democràcia, i va néixer per intentar defensar la llengua en un moment que estava prohibida. L'any passat, el Parlament va atorgar la medalla d'honor a Òmnium Cultural i a una altra entitat que ajuda moltíssim les persones en moments de crisi, com és Càritas, com avui us donarem a vosaltres un obsequi per haver treballat les normes ortogràfiques del mestre Pompeu Fabra. Fa dos anys, la medalla la vam donar a Pep Guardiola. Alguns de vosaltres segur que ho recordeu. Oi que sí? Doncs al Pep Guardiola la hi vam donar no perquè hagués marcat més gols que ningú, com el Messi, o perquè jugués molt bé a futbol, o perquè fos entrenador del Barça. La hi vam donar, sobretot, i jo vaig parlar amb ell i es va dir públicament, per aquest esperit cívic, de capacitat de treball, de capacitat de fer equip, d'esforç, per tots els valors que considerem absolutament importants perquè una persona sigui una persona com cal. Li vam donar el premi per això. Primer, perquè era una persona molt coneguda, perquè els nens, les nenes, els nois, les noies, els adults, tothom, el coneix. Però precisament per això era important dir: "Pep, et donem el premi de la primera institució catalana pel que representa la teva manera de treballar." I ell, en el discurs, va dir allò que ara sempre es repeteix i fem servir molt sovint: "Si ens aixequem ben d'hora, ben d'hora, ben d'hora, aquest país és imparable." I té raó, perquè a Catalunya som treballadors, som persistents, som perseverants. En general, el caràcter català és així. I va estar bé, aquest discurs breu d'en Pep Guardiola dient això, i dient: "El més important és tenir una il·lusió, el més important és esforçar-se. No et regalen les coses perquè sí, sinó que te les has de guanyar."

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

I una mica és el que vosaltres feu a l'escola. Quan acabeu els estudis en aquesta escola sabreu més o menys què voleu fer, però portareu a sobre un bagatge, una motxilla, amb tot el que heu après de l'escola, dels mestres, dels pares. I això no s'oblida mai, això es porta sempre a sobre.

Per tant –i acabo de seguida i passem als premis–, aquest any heu treballat les normes ortogràfiques. Només us vull explicar una mica una part petita de la nostra història. En aquest moment, sabeu que a Catalunya hi ha una gran majoria dels grups parlamentaris, dels polítics que representen els catalans i les catalanes, que treballem per la possibilitat de fer una consulta per decidir el nostre futur. I tenim problemes, i tindrem problemes, però continuarem treballant en aquest sentit. Però, què vol dir, això? Vol dir que a Catalunya sempre hem intentat anar més enllà, tenir més competències, fer com si fóssim un estat. Som una nació, però com si fóssim un estat. Les normes ortogràfiques que aquest any heu treballat es van aprovar ara en fa cent. Fa cent anys hi havia una administració, una institució, molt important, la Mancomunitat de Catalunya, que venia a representar l'inici d'aquesta voluntat del poble de Catalunya d'anar més enllà. El president de la Mancomunitat era alhora el president de la diputació de Barcelona, Enric Prat de la Riba, que va morir molt jove, però que durant els pocs anys que va ser president de la Mancomunitat va crear grans institucions que encara avui es conserven: la Biblioteca de Catalunya i altres biblioteques, la primera a Valls; escoles; l'Institut d'Estudis Catalans, i dins l'institut, la secció filològica, des d'on Pompeu Fabra va fer les normes ortogràfiques i va donar una forma clara a la nostra llengua.

Tot això i moltes més coses relacionades amb la cultura, amb la llengua, amb l'educació, amb les carreteres i les vies de transport de Catalunya, tot això, es va fer ara fa cent anys. Cent anys després, la Generalitat de Catalunya restablerta torna a una etapa en la qual vol créixer, i volem que aquest creixement tiri endavant. I això és pel que en aquest moment treballem al Parlament de Catalunya, a més de per l'educació, els serveis socials, la salut... També hem de parlar de crisi i retallades, que no ens agraden, però hi ha moments en què s'han de prioritzar algunes despeses perquè no podem fer front a tot. I això ho fan el Govern de Catalunya i el Parlament de Catalunya, que està compost per 135 diputats, dels quals 59 són dones, 135 diputats que representen tot el territori de Catalunya.

Res més. Avui és una mica una classe d'història. Segur que ja us ho han explicat d'alguna manera, això que us he explicat jo. Crec que és important, aquesta

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

assignatura sobre la llengua, la cultura i el país, que no puntua però que sí cal tenir en compte. Sou en un país que és el millor del món –el millor del món. Oi que sí? I hem de defensar que continuï essent el millor del món.

Res més.